

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **M. C., Š.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne**, Krajský dopravný inšpektorát, Jilemnického 1, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-49/2011 z 19. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/46/2011 – 43 z 28. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/46/2011 – 43 z 28. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-49/2011 z 19. mája 2011, ktorým tento na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Považskej Bystrici, č. ORP-DIPB-SK-8-2011 z 11. februára 2011 tak, že mu namiesto pokuty 1.000 € (tisíc eur) a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 40 (štyridsať) mesiacov, uložil pokutu 700 € (sedemsto eur) a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 (tridsať) mesiacov. Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Považskej Bystrici, č. ORP-DIPB-SK-8-2011 z 11. februára 2011 bol žalobca uznaný za vinného z dvojnásobného priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. b), g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 22. decembra 2010 v čase o 13.30 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Fiat Stilo, ev. č.: P. v Považskej Bystrici smerom od bývalej tlačiarne, kde na križovatke pri OD Lidl v dôsledku nerešpektovania zvislého dopravného značenia P1 „Daj prednosť v jazde!“, nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu zn. BMW, ev. č.: P., ktoré v tom čase viedol vodič M. K., nar. X., bytom H., pričom došlo ku zrážke obidvoch motorových vozidiel. Žalobca z miesta dopravnej nehody odjazdil smerom k hotelu Manín v Považskej Bystrici, kde na parkovisku zastavil. Ku zraneniu osôb nedošlo a požitie alkoholických nápojov u vodičov nebolo zistené. Pri dopravnej nehode vznikla škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Stilo, P., ktorého majiteľ je J. C., nar. X., bytom Š. v celkovej výške cca 150 € (stopäťdesiat eur) a škoda na osobnom motorovom vozidle zn. BMW, ev. č.: P., M. K. v celkovej výške cca 700 € (sedemsto eur). Iná škoda nevznikla.

Krajský súd v Trenčíne rozsudok odôvodnil tým, že žalobca dňa 22. decembra 2010 nerešpektoval zvislé dopravné značenie P1 „Daj prednosť v jazde!“ na križovatke pri obchodnom dome Lidl v Považskej Bystrici, nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu zn. BMW, ktoré viedol M. K., čím došlo k zrážke vozidiel. Žalobca na mieste nehody nezastavil, odišiel a zastavil až pred hotelom Manín

v Považskej Bystrici, kde prišiel aj vodič M. K. a vymenili si informácie pre uplatnenie škody. Ak by žalobca z miesta nehody neodišiel a splnil si aj ďalšie povinnosti v zmysle § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, išlo by o škodovú udalosť, a nie o dopravnú nehodu. Žalobca svojím konaním porušil ustanovenie § 20 ods. 1, § 65 písm. a), § 66 ods. 2 písm. d), e) zákona o priestupkoch. Žalobca namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne vyhodnotenie svedeckej výpovede p. S. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav a tiež vyvodený správny právny záver. Z dostupných dôkazov bol určený priebeh dopravnej nehody, pričom si žalobca musí uvedomiť, že práve on tým, že z miesta nehody odišiel, sa dostal do dôkaznej núdze. Žalobca tvrdí, že k nehode došlo tým, že vodič K. s vozidlom cúval a že po strete vozidiel mal K. poškodenú ľavú zadnú časť vozidla a nie pravú zadnú časť, ako on tvrdí. Avšak to žalobca nemôže preukázať objektívnym dôkazom. Vodič K., svedkyne K. a H. vypovedali zhodne o nehode aj poškodení vozidiel a tiež svedok S. uviedol, že z rozhovoru žalobcu a K. vyrozumel, že nehodu pravdepodobne zaviniť žalobca. Použitie záznamu z kamery bolo zmarené časovým odstupom od nehody, čo svojím správaním po nehode zaviniť žalobca. Ohľadne výšky uloženej sankcie krajský súd neuviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadne úvahy.

Proti predmetnému rozsudku, ktorý bol žalobcovi doručený 8. novembra 2011, podal 16. novembra 2011 - v zákonnej pätnásťdňovej lehote - odvolanie žalobca. Uviedol, podobne ako v žalobe, že skutok sa stal 22. decembra 2011, teda v predvianočnom nákupnom čase, kedy na parkovisku pred obchodným domom Lidl a ďalšími, ktoré sa tam nachádzajú, bolo veľa áut a zrážku zapríčinil vodič M. K., ktorý cúval, pričom došlo k stretu vozidiel. Veľmi dobre vedel, že miesto stretu je monitorované kamerami, takže sa premiestnil pred hotel Manín, kde si vymenil osobné údaje s vodičom K. Žiadal tiež rovnaký postih pre tohto vodiča za to, že opustil miesto nehody. Žiadal o použitie záznamu z kamery pred obchodným domom Lidl a objektivizovanie stretu vozidiel. Podľa jeho názoru mu nemožno klásť za vinu, že tento záznam nie je v spise ako dôkaz, pretože bolo úlohou orgánov objasňujúcich priestupok

zadovážiť a vykonať ho ako dôkaz. Ak tomu tak nie je, treba postupovať v jeho prospech. Navrhol jeho odvolaniu vyhovieť a napadnuté rozhodnutie zrušiť.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že v prerokúvanej veci bol správne a úplne zistený skutkový stav, ktorý bol aj v súlade so zákonom posúdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov /ďalej len „O.s.p.“/ v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 28. septembra 2011, na ktorom sa zúčastnil osobne žalobca a mal možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 4. júla 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť

práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-49/2011 z 19. mája 2011, ktorým na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Považskej Bystrici č. ORP-DIPB-SK-8-2011 z 11. februára 2011, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z dvojnásobného priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. b), g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov na už uvedenom skutkovom základe, pričom žalovaný druhostupňový správny orgán zmenil výšku sankcií, ako už bolo uvedené.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k) ZP, priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“), účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) ZCP, účastník cestnej premávky je povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia .

Podľa § 20 ods. 1 ZCP vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou "Daj prednosť v jazde" alebo "Stoj, daj prednosť v jazde", je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvare.

Podľa § 5 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

zvislé dopravné značky sa podľa významu členia do skupín. Podľa písmena b/ značky upravujúce prednosť a dodatkové tabuľky s tvarom križovatky tvoria skupinu P. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia značky upravujúce prednosť a dodatkové tabuľky s tvarom križovatky skupiny P ustanovujú a spresňujú účastníkom cestnej premávky prednosť v jazde v križovatke alebo na mieste, v ktorom treba prikázať, zopakovať alebo zdôrazniť povinnosť dať prednosť v jazde.

Podľa Prílohy 1, II. diel, čl. 2, odsek 1. Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, značka Daj prednosť v jazde! (č. P 1) ukladá vodičovi povinnosť dať prednosť v jazde; označuje vedľajšiu cestu pred križovatkou s hlavnou cestou. Značka sa používa najmä v kombinácii s príslušnou dodatkovou tabuľkou s tvarom križovatky Tvar križovatky č. P 13 až P 15.

Podľa § 65 písm. a) ZCP vodič, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo.

Podľa § 66 ods. 2 písm. d) a e) ZCP účastník dopravnej nehody je povinný zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody, zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že aj orgány objasňujúce priestupok, aj Krajský súd v Trenčíne sa uvedenými ustanoveniami riadili. Skutkový stav veci bol dostatočne zistený, a vyplynulo z neho i bez záznamu z kamery pred obchodným domom Lidl, že žalobca neprimeranou rýchlosťou a

v podstate nevenovaním sa riadeniu vozidla Fiat Stilo, ktoré mu požičal jeho otec, vošiel do križovatky z vedľajšej cesty a nedal prednosť v jazde vozidlu poškodeného M. K., do ktorého narazil a spôsobil na vozidle poškodeného škodu asi 700 €. Bez toho, aby čokoľvek oznámil poškodenému, z miesta zrážky odchádzal a nebyť prenasledovania poškodeným, nebol by zastavil. Po zastavení, súc prenasledovaný poškodeným si vymenil osobné údaje s poškodeným pred hotelom Manín v Považskej Bystrici a prisľúbil, že sa na miesto vráti, čo však nespravil a preto bol poškodený nútený škodovú udalosť nahlásiť na polícii ako dopravnú nehodu.

Dopravná nehoda je preukázaná záznamom dopravnej nehody s fotodokumentáciou, z ktorej je zreteľné, že vozidlo poškodeného bolo narazené na pravom zadnom blatníku, nie na ľavom, ako uvádzal žalobca, čo vyvracia tvrdenie žalobcu o priebehu nehody – že poškodený mal cúvať a naraziť do žalobcu. Výpovede svedkov M. K. a B. K. svedčia o tom, že pri prechádzaní križovatkou po hlavnej ceste zbadali sprava z vedľajšej cesty rýchlo jazdiace osobné motorové vozidlo, pričom poškodený v snahe vyhnúť sa predvídanej zrážke, pridral, avšak napriek tomu ho vozidlo žalobcu zasiahlo prednou časťou do jeho zadnej pravej časti. Žalobca i svedkyňa L. H. tvrdili, že poškodený zaviniť zrážku tým, že so svojím vozidlom nacúval do jazdnej dráhy žalobcu. Svedok P. S. nehodu nevidel, avšak z rozhovoru žalobcu a poškodeného pred hotelom Manín krátko po nehode vyrozumel, že nehodu zapríčinil žalobca.

Z takto vykonaných dôkazov, i bez záznamu o nehode z kamery, je zrejmý skutkový stav i správanie žalobcu i poškodeného pred nehodou, počas zrážky áut i krátko po nehode. Tieto dôkazy boli vykonané v súlade so zákonom a odôvodňujú právnu kvalifikáciu priestupku uvedenú v preskúvanom rozhodnutí Krajského dopravného inšpektorátu v Trenčíne č. KRPZ-TN-KDI-P-49/2011 z 19. mája 2011. Záver správnych orgánov i krajského súdu o priestupku, jeho zavinení i o uloženej sankcii i trovách konania je správny a v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o sankciu, odvolací správny orgán v preskúvanom správnom rozhodnutí zákonne posúdil primeranosť uloženej pokuty i zákazu činnosti a zmiernil oba tresty vzhľadom na jediné potrestanie žalobcu ako vodiča z minulosti. Sankcie však nebolo možné zmierniť výraznejšie k dolnej hranici sadzieb pre správanie žalobcu po strete vozidiel, najmä

z dôvodu, aby tieto výrazne výchovne a preventívne pôsobili nielen na žalobcu, ale i ďalších účastníkov cestnej premávky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za preukázané, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobcovi sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nemal úspech vo veci a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 4. júla 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth